

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **V. Ž.**, zastoupený Mgr. Jakubem Trčkou, advokátem se sídlem Spálená 21, Praha 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 21.1.2013 č.j. MSK 170011/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), pro porušení ust. § 18 odst. 3 cit. zákona, přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e), bod 1 zákona o silničním provozu, pro porušení ust. § 3 odst. 3 písm. a) cit. zákona a přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, pro porušení ust. § 6 odst. 8 písm. b) cit. zákona. Uvedených přestupků se měl dopustit tím, že dne 21.3.2012 ve 21.40 hod. na dálnici D1 v km 334 mimo obec Bílov, ve směru jízdy na Brno, řídil osobní automobil Opel Insignia, RZ X, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost 130 km/h, stanovenou zvláštním právním předpisem, neboť mu byla naměřena rychlost 171 km/h, po odečtení možné odchylky ve výši $\pm 3 \%$, činila výsledná rychlost 165 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 35 km/h. Dále bylo zjištěno, že uvedené vozidlo řídil, ačkoliv není držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění a při řízení neměl u sebe osvědčení o registraci vozidla. Za výše uvedené jednání byla mu podle ust. § 125c odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu uložena sankce pokuty ve výši 25.000,- Kč a dle ust. § 125c odst. 5 cit. zákona sankce zákazu činnosti na dobu jednoho roku. Současně mu byla podle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku, které se hradí dle vyhl. MV č. 231/1996 Sb., a to podle ust. § 1 odst. 1 paušální částkou 1.000,- Kč. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Bílovec, odbor sekretariát tajemníka rozhodl dne 14.11.2012 č.j. OPR/32323-12/2200-2012/lip tak, že jmenovaného uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že k měření rychlosti byl použit silniční rychloměr POLCAM PC 2006 v.č. 1246PL/2008 zabudovaný ve služebním vozidle VW Passat R 36, RZ X. Uvedený přístroj měl platnou kalibraci a součástí spisové dokumentace je i videozáznam spáchaného přestupku. Dále, že obviněný řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění, kdy důvodem blokace je bodové hodnocení, neboť dle výpisu z evidenční karty řidiče je aktuální stav bodového hodnocení 12 bodů. I když obviněný nepředložil na požádání policisty zelenou kartu, tímto se správní orgán v tomto řízení nezabýval, neboť tento přestupek se řeší dle zákona č. 168/1999 Sb. podle místa trvalého bydliště nebo sídla podnikání. Dále, že správní orgán neakceptoval omluvu zástupce obviněného z jednání, neboť nebylo prokázáno, že zástupce figuruje jako zmocněnec poškozených v trestní věci u Městského soudu v Praze, z důvodu, kterého se omlouval, a dále omluva nebyla učiněna bezodkladně. Nebylo vyhověno ani návrhu na postoupení věci Úřadu Městské části Praha 1, a to z důvodu, že tato Městská část Prahy

není obcí s rozšířenou působností s příslušností k projednání přestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a druhým důvodem je místní příslušnost k projednání přestupku upravena v ust. § 55 odst. 1 přestupkového zákona, které stanoví, že „k projednání přestupku je místně příslušný správní orgán, v jehož územním obvodu byl přestupek spáchán“. Svůj závěr pak správní orgán opírá i o právní názor nadřízeného správního orgánu – ministerstva dopravy k postupu při určování místní příslušnosti, kdy dle ust. § 55 odst. 3 přestupkového zákona místně příslušný správní orgán může k usnadnění projednání přestupku nebo z jiného důležitého důvodu postoupit věc i bez souhlasu účastníků řízení jinému věcně příslušnému správnímu orgánu, v jehož územním obvodu se pachatel zdržuje. Pojem „důležité důvody“ ve smyslu § 55 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb. není blíže definován. Sama o sobě okolnost, že obviněný bydlí nebo se zdržuje mimo obvod příslušného správního orgánu, nebude důvodem pro postup podle § 55 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb. Výjimku mohou tvořit např. stáří, těžká nemoc, invalidita, péče o nezletilé děti, kterou nelze zajistit jinak apod.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Městského úřadu Bílovec ze dne 14.11.2012 č.j. OPR/32323-12/2200-2012/lip potvrdil. V odvolání se vypořádal se všemi námitkami vznesenými v odvolání.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 5.3.2013 se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a dále uložení povinnosti žalovanému nahradit žalobci náklady soudního řízení do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce. Současně ponechal na zvážení soudu i postup podle § 78 odst. 3 s.ř.s., tedy zrušení i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V žalobě uvedl, že došlo k porušení procesních předpisů, jestliže

a) nebylo řádně zahájeno přestupkové řízení ohledně přestupků dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Správní orgán teprve na ústním jednání dne 14.5.2012, které se konalo bez přítomnosti obviněného, „provedl rozšíření obvinění“. Toto pochybení nebylo do dnešního dne napraveno,

b) dne 15.10.2012 bylo ve věci nařízeno ústní jednání, z kterého se právní zástupce obviněného s žádostí o jeho odročení na jiný den omluvil a doložil předvolání na hlavní líčení konané ohledně zvlášť závažného zločinu vraždy, ve kterém zastupoval poškozené. Správní orgán jednal nesprávně, pokud tuto omluvu neakceptoval a konal ústní jednání bez jeho přítomnosti. Tímto postupem byl žalobce zkrácen na svém právu a žalobci nebylo umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí. Toto pochybení je tím závažnější, že k vydání rozhodnutí o přestupku došlo až měsíc po provedeném ústním jednání ve věci, přičemž žalobce se o tom, že omluva jeho právního zástupce nebyla akceptována, dozvěděl až z odůvodnění samotného rozhodnutí. V této souvislosti zdůraznil, že přestupkové řízení obdobně jako řízení trestní je založeno na

zásadě, že pachatel neprokazuje svoji nevinu, ale správní orgán prokazuje vinu a jedním z práv je právo na plné uplatnění všech prostředků obhajoby, právo být seznámen s povahou obvinění a právo vyjádřit se k tomuto obvinění, přičemž poukázal na nálezný Ústavního soudu sp. zn. II US 8207,

c) absence naplnění subjektivní stránky přestupku, neboť žalobci nebylo a ani nemohlo být známo, že pozbyl řidičské oprávnění, neboť se s rozhodnutím nikdy fakticky neseznámil. Skutečnost, že mu bylo doručováno fikcí, zcela vylučuje možnost zaviněného jednání,

d) nedostatečně zjištěný skutkový stav, jestliže porušení nejvyšší povolené rychlosti bylo zjištěno zařízením POLCAM 2006. toto zařízení dodává na český trh společnost RAMET C.H.M., a.s., tedy tatáž firma, která dle textu napadeného rozhodnutí vystavila přístroji i doklad o kalibraci. Radarový přístroj tak nebyl řádně kalibrován dle příslušných ustanovení zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, neboť jeho ověření provedl samotný dovozce tohoto rychloměru. Je zřejmé, že není v souladu se zákonem, že o ověření měřidla rozhodovala tatáž osoba, která však byla ze zákona vyloučena z takového rozhodování.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek. Uvedl, že řízení o přestupcích bylo řádně zahájeno tím, že obviněnému byla do vlastních rukou doručena písemnost ze dne 24.9.2012 nadepsána jako „Předvolání obviněného – pokračování ústního jednání“, ve které jsou popsány a právně kvalifikovány všechny tři přestupky. Skutečnost, že tato písemnost není nazvána jako Oznámení o zahájení řízení, není takovou vadou, která by mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud se týká omluvy z ústního jednání, nebyla tato dána bezodkladně, jestliže zmocněnec žalobce obdržel vyznění o ústním jednání dne 25.9.2012, avšak omluvu doručil až dne 11.10.2012 (čtvrtek), když jednání bylo nařizeno na pondělí 15.10.2012. O tom, že dochází ke kolizi ústního jednání s hlavním líčením v trestní věci, musel zmocněnec vědět nejpozději v den 11.9.2012. Skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno až měsíc po ústním jednání, není vadou řízení, neboť správní řád ani zákon o přestupcích nestanoví žádnou zvláštní lhůtu, ve které by muselo být rozhodnutí vydáno. Ohledně námitek u přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu odkázal na rozsudek NSS ze dne 13.3.2012 č.j. 1As 22/2010. Pokud se týká ověřovacího listu rychloměru uvedl, že s touto námitkou se ve svém odvolání řádně vypořádal, odkazuje na rozsudek NSS ze dne 3.3.2011 č.j. 7As 18/2011, kde byla řešena shodná námitka nepoužitelnosti ověřovacího listu vydaného nikoliv českým metrologickým institutem, nýbrž autorizovaným metrologickým střediskem provozovaným přímo výrobcem měřícího zařízení. Navrhl žalobu zamítnout a rozhodnout bez ústního jednání.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 28.4.2012 bylo zahájeno přestupkové řízení ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 18 odst. 3 téhož zákona a současně byl obviněný předvolán k ústnímu jednání na 14.5.2012. Dále ze správního spisu zjištěno:

- dne 21.3.2012 bylo sepsáno oznámení o přestupku. V úředním záznamu je uvedeno, že v daném úseku na dálnici D1 v úseku MUK Rudná – MUK Hladké Životice dne 21.3.2012 v době od 19.00 – 22.00 hod. byl vykonáván dohled. Na základě měření bylo zjištěno, že motorové vozidlo zn. OPEL Insignia 2.0D OG-A, RZ X, jehož řidič překročil maximální dovolenou rychlost mimo obec, kdy byla naměřena rychlost 170 km/h, po odečtení korekce 3 % (6 km) na 165 km/h,
- ověřovací list autorizovaného metrologického střediska RAMET C.H.M, a.s., AMS K22 ze dne 3.2.2012 s platností do 2.2.2013 pro měřidlo silniční rychloměr POLCAM PC 2006, v.č. 1246PL/2008, včetně dokladu o proškolení policistů dálničního odd. Ostrava ze dne 27.2.2012,
- přípis Magistrátu města Brno, odboru dopravních činností ze dne 4.10.2011 ve věci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění pro pana V. Ž. nar. X, včetně fotokopie doručanky o této zásilce, ze kterého zjištěno, že tato byla uložena na poště s tím, že adresát nezastižen, oznámeno dne 6.10.2011, zásilka nevyzvednuta a vložena do schránky dne 18.10.2011,
- dne 6.4.2012 Okresní státní zastupitelství Nový Jičín postoupilo Městskému úřadu Bílovec podle ust. § 179c odst. 2 písm. c) trestního řádu věc k projednání přestupku,
- protokol o ústním jednání dne 14.5.2012 na Městském úřadu Bílovec bez přítomnosti obviněného,
- dne 20.6.2012 pod č.j. OPR/18367-12/2200-2012-lip vydáno rozhodnutí Městským úřadem Bílovec, kterým obviněný byl uznán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 18 odst. 3 silničního zákona přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 silničního zákona pro porušení ust. § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, pro porušení ust. § 6 odst. 8 písm. b) téhož zákona, kterých se dopustil tím, že dne 21.3.2012 ve 21.40 hod. na dálnici D1 v km 334 mimo obec Bílov, ve směru jízdy na Brno, řídil osobní automobil Opel Insignia, RZ X, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost 130 km/h, stanovenou zvláštním právním předpisem, neboť mu byla naměřena rychlost 171 km/h, po odečtení možné odchylky ve výši $\pm 3 \%$, činila výsledná rychlost 165 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 35 km/h. Dále bylo zjištěno, že výše uvedené vozidlo řídil, ačkoliv není držitelem příslušné (pod) skupiny řidičského oprávnění a při silniční kontrole obviněný neměl u sebe osvědčení o registraci vozidla. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání a žalovaný označené rozhodnutí Městského úřadu Bílovec svým rozhodnutím ze dne 3.9.2012 č.j. MSK 107247/212 zrušil podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu I. stupně z důvodu, že správní orgán provedl rozšíření obvinění v rámci ústního jednání, kterému nebyl obviněný přítomen, čímž mu upřel právo seznámit se se všemi podklady rozhodnutí a k nim se vyjádřit. Tím,

že správní orgán provedl rozšíření obvinění až v rámci ústního jednání, kterému obviněný nebyl přítomen, došlo k nezákonnosti rozhodnutí, které krajský úřad nemůže zhojit,

- předvolání obviněného – pokračování ústního jednání na den 15.10.2012 bylo žalobci doručeno 2.10.2012 a jeho zástupci dne 25.9.2012,
- Městský úřad Bílovec dne 11.10.2012 obdržel od zástupce obviněného omluvu z jednání s žádostí o postoupení věci jinému věcně příslušnému orgánu, včetně námítky neúčinnosti doručení, a to z důvodu, že neúčinnost doručení byla spatřována v tom, že jemu jako advokátovi bylo doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, ačkoliv on i správní orgán mají zřízenou datovou schránku, dále důvod omluvy z jednání je předvolánka na hlavní líčení, kterou v příloze předkládá a konečně žádal o postoupení věci jinému věcně příslušnému orgánu, a to MČ Praha 1,
- dne 15.10.2012 sepsán protokol o ústním jednání dle § 74 přestupkového zákona na Městském úřadu Bílovec, ze kterého zjištěno, že obviněný ani jeho zástupce se nedostavili. Bylo provedeno dokazování, které správní orgán skončil 15.10.2012 ve 14.30 hod. Dne 14.11.2012 vydáno rozhodnutí;
- dne 3.12.2012 u správního orgánu I. stupně bylo podáno odvolání, ve kterém bylo namítáno, že nebylo řádně zahájeno řízení ohledně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, bylo konáno a rozhodováno bez přítomnosti obviněného a jeho zástupce, ač právní zástupce se omluvil, čímž došlo ke zkrácení práv na obhajobu, přičemž toto pochybení správního orgánu je tím závažnější, že k vydání rozhodnutí o přestupku došlo až měsíc po provedeném ústním jednání ve věci. Správní orgán se nesprávně vypořádal se subjektivní stránkou přestupku, když skutečnost, že mu bylo doručováno fikcí, zcela vylučuje možnost zaviněného jednání. A konečně zpochybnil možnost zjišťovat rychlost zařízením POLCAM, jestliže firma, která toto zařízení dodává na český trh, současně vystavila i doklad o kalibraci přístroje.

Právní úprava

[7] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více,*

[8] Podle ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu *řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h⁻¹; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km.h⁻¹. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h⁻¹*

[9] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se*

dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s [§ 3 odst. 3 písm. a\)](#) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle [§ 81](#).

[10] Podle ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu *řídít motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu*.

[11] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*

[12] Podle ust. § 6 odst. 8 písm. b) zákona o silničním provozu *řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz.*

[13] Podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb. *správní řád řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v [§ 27 odst. 1](#) doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.*

[14] Dle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem *„zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin“.*

Právní posouzení věci samé dle žalobních bodů

[15] Soud nepřisvědčil žalobní námitce a). Zahájení řízení o přestupku musí být účastníku řízení oznámeno prokazatelným způsobem. Zahájení řízení je upraveno v ust. § 46 odst. 1 správního řádu (viz odst. 13 tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené bezesporu se vyžaduje, aby správní orgán účastníku řízení doručil oznámení o zahájení řízení, ve kterém přesně

specifikuje přestupky, kterých se měl obviněný dopustit. V dané věci se však tak nestalo, neboť správní orgán v oznámení o zahájení řízení ze dne 18.4.2012 specifikoval toliko přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. V předvolání k ústnímu jednání (pokračování ústního jednání) ze dne 24.9.2012 správní orgán uvedl, že „jej předvolává k pokračování ústního jednání v řízení o přestupku podle ust. 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu pro porušení ustanovení § 18 odst. 3 silničního zákona přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 silničního zákona pro porušení ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) silničního zákona, přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona pro porušení ustanovení § 6 odst. 8 písm. b) silničního zákona, kterých se měl dopustit tím, že dne 21.3.2012 ve 21:40 hod. na dálnici D1 v km 334 mimo obec Bílov, ve směru jízdy na Brno, řídil osobní automobil zn. Opel Insignia rz X, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost 130 km/h, stanovenou zvláštním právním předpisem, přičemž silničním radarovým rychloměrem PolCam 2006 byla jeho vozidlu naměřena rychlost 171 km/h, po odečtení korekce měřicího zařízení v hodnotě $\pm 3 \%$ činila výsledná rychlost 165 km/h, tzn. překročení rychlosti o 35 km/h. Dále bylo zjištěno, že výše uvedené vozidlo řídil, ačkoliv není držitelem příslušné (pod) skupiny řidičského oprávnění a při silniční kontrole neměl u sebe osvědčení o registraci vozidla“. Tento přípis obsahuje označení správního orgánu, přesně specifikuje předmět řízení, jméno, příjmení a funkci a podpis oprávněné osoby. Má tedy všechny náležitosti, které vyžaduje citované právní ustanovení. Tento postup správního orgánu najisto není bezvadný, avšak dle soudu tato vada není takové intenzity, aby sama o sobě založila nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

[16] Soud se neztotožnil ani s námitkou b). Podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Citované ustanovení je ve vztahu na spravedlivý proces podle čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, které se mimo jiné uplatní při rozhodování o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění. Dále soud odkazuje i na ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích (*o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu*). Projednat věc v nepřítomnosti obviněného tak lze jen za určitých podmínek. V této souvislosti soud odkazuje na konstantní judikaturu Ústavního soudu: nálezy Ústavního soudu ze dne 12.6.1997, sp. zn. III ÚS 68/97, usnesení ÚS ze dne 19.11.2002 sp. zn. II ÚS 100/02. Žalobce byl předvolán k projednání předmětného přestupku správním orgánem I. stupně na den 15.10.2012 (pondělí), doručeno 2.10.2012 a zástupci byl termín jednání sdělen dne 25.9.2012. Zástupce obviněného správnímu orgánu dne 11.10.2012 písemně sdělil svou omluvu z neúčasti z důvodu odročení hlavního líčení u Městského soudu v Praze ze dne 11. září 2012 na 15. října 2012. Správní orgán I. stupně takto formulovanou omluvu nepřijal a věc projednal. Soud přisvědčil správnímu orgánu, že strana žalobce nerespektovala ust. § 59 věta čtvrtá za středníkem správního řádu a omluvu neprovedla bezodkladně. I když strana žalobce nijak se nesnažila prokázat, kdy bylo zástupci doručeno vyznění o odročení jednání v trestní věci, dá se předpokládat, že se tak muselo stát nejpozději v den původního jednání, tj. 11.9.2012, to znamená, že již v den doručení sdělení o termínu správního jednání zástupce

žalobce musel vědět, se jednání nemůže zúčastnit, přesto ihned nekonal a teprve až za čtrnáct dní je správní orgán v projednávané věci žádán o změnu termínu, a to dva pracovní dny před nařízeným jednáním. Soud přisvědčil žalovanému, že správní orgán I. stupně nepochybil, jestliže omluvu nevyhodnotil jako bezodkladnou. Pokud se týká výtky ze strany žalobce, že bylo věcí správního orgánu si ověřit u Městského soudu v Praze, zda jeho zástupce zastupuje v soudní věci 4 T 6/2012, měl-li správní úřad o důvodnosti omluvy pochybnosti, soud tento názor nesdílí. Je povinností správního orgánu prokázat obviněnému vinu ze spáchání přestupku, avšak v žádném případě není povinností správního orgánu prokazovat žalobci důvodnost omluvy, tady důkazní břemeno leží na straně obviněného. Žalobce byl v rámci předvolání k ústnímu jednání poučen o svých právech včetně poučení podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Správní orgán u ústního jednání provedl veškeré dokazování a dne 14.11.2012 ve věci rozhodl. Soud nesdílí názor, že nedostavil-li se obviněný k ústnímu jednání a při jednání byly provedeny veškeré důkazy, je správní orgán před vydáním rozhodnutí obviněného povinen znovu vyzývat k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Správní orgán dostal své povinnosti vyplývající z ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Pokud se týká prodlevy mezi dnem ústního jednání a vydáním rozhodnutí, soud pouze konstatuje, že zákon o přestupcích ani správní řád neupravuje povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí v den ústního jednání.

[17] Soud nepřisvědčil ani námitce uvedené pod bodem c). Jak vyplynulo z obsahu správního spisu, oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění Magistrátu města Brna byla žalobci doručena dne 17.10.2011 (pondělí) fikcí (§ 24 odst. 1 správního řádu „*jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*“). Dle právní úpravy správního procesu šlo o doručení řádné, neboť zásilka byla doručována na adresu, která je uvedena pro doručování a je na fyzické osobě, aby si střežila svá práva. Zákon o přestupcích nemá své vlastní ustanovení pro doručování vyjma ust. § 80, dle kterého *rozhodnutí o přestupku nelze doručit veřejnou vyhláškou*. Oproti trestnímu řízení (§ 64 trestního řádu) v řízení o přestupku lze doručovat fikcí. Je proto nutno vyjít ze stavu, že žalobci bylo doručeno sdělení Magistrátu města Brna a jestliže žalobce přesto řídil motorové vozidlo, byla naplněna i subjektivní stránka přestupku.

[18] Soud neshledal důvodnou ani námitku d) ohledně použití zařízení POLCAM 2006. Dle ust. § 9 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, *ověřené stanovené měřidlo opatří Český metrologický institut nebo autorizované metrologické středisko úřední značkou nebo vydá ověřovací list anebo použije obou těchto způsobů*. Dle ust. § 16 odst. 1 věta první zákona č. 505/1990 Sb. *autorizovaným metrologickým střediskem je subjekt, které k jejich žádosti autorizoval Úřad k ověřování stanovených měřidel nebo certifikaci referenčních materiálů po prověření úrovně jejich metrologického a technického vybavení Českým metrologickým institutem a po prověření kvalifikace odpovědných zaměstnanců, nebo osvědčením o odborné způsobilosti vydaným akreditovanou osobou*. AMS je autorizované metrologické středisko. Námitka zástupce žalobce není původní a věcí se již soudy opakovaně zabývaly, viz např.

rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3.3.2011 čj. 7 As 18/2011, čj. 5 As 81/2009 ze dne 22.12.2010, ale i nálezy Ústavního soudu II. ÚS 974/11 ze dne 15. srpna 2011. Nejvyšší správní soud ve věci 5 As 81/2009 uvedl, že „z obsahu zákona č. 505/2000 Sb., o metrologii, a jeho prováděcích předpisů vyvozuje, že zákonná úprava nevylučuje, aby v daném případě výrobce silničních rychloměrů používaných při kontrole dodržování pravidel silničního provozu byl současně autorizovaným metrologickým střediskem, jestliže ho Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, autorizoval k výkonům v oblasti státní metrologické kontroly měřidel (přičemž stěžovatel ani netvrdí, že by výrobce takto autorizován nebyl). Jestliže subjekt RAMET C.H.M. a. s. Kunovice, Autorizované metrologické středisko AMS K22, vydal Ověřovací list č. 68/09 dne 26.9.2006, že měřidlo: Silniční radarový rychloměr AD9C vyrobené RAMET C.H.M. a. s. Kunovice, bylo ověřeno a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování Návodu k obsluze, pak došlo k jeho ověření v souladu se zákonem č.505/1990 Sb., o metrologii“. Strana žalobce v žalobním bodě jen obecně zpochybnila, že o ověření měřidla rozhodovala tatáž osoba, která byla ze zákona vyloučena z takového rozhodování s odkazem na ust. § 14 odst. 1 správního řádu. Jak již v tomto odstavci uvedeno, právní úprava takový postup připouští.

[19] Závěrem pak soud konstatuje, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostály. Správní orgán se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádal s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správních deliktů, když řádně odůvodnily naplnění skutkových podstat. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí, stejně tak neshledal nedostatečné odůvodnění výše stanovené sankce.

[20] Po provedeném řízení a dokazování krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

[21] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30. května 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně